Het onderwijs in Stokkum

Wanneer de eerste school in Stokkum is ontstaan is niet precies na te gaan. Volgens de literatuur waren de markeschooltjes in de buurtschappen er de loop van de 17e eeuw. Echter uit kerkelijke gegevens noch uit de markeboeken blijkt iets over de stichtingsdatum van de Stokkumse school. Wel is duidelijk geworden dat er omstreeks 1700 een school was.
Deze school stond aan de tegenwoordige Petersweg, ongeveer tegenover de boerderij GaitBrinkert. Het bouwsel kon echter nauwelijks de naam school dragen. Het was niet veel meer dan een hok, waarvan de wanden waren samengesteld uit latwerk dat met klei was aangevuld. Door scheuren in de wand hadden regen en wind vrij spel.
De afmeting van het gebouwtje bedroeg: lengte 6 ellen 5 palmen en 5 duim, breedte 4 ellen 7 palmen en de hoogte tot de zolderplanken was 2 ellen en 5 duim.
Meestal hadden dit soort schooltjes een lemen vloer en een pannen dak. In het midden brandde een schaddenvuur. Langs drie wanden stonden banken zonder leuning, waarop de jeugd moest zitten. Tafels om op te schrijven waren er niet; dit geschiedde op de knie. Aan de vierde wand zat de schoolmeester.

Vanaf omstreeks 1820 is er jarenlang in de gemeenteraad gedelibereerd over het renoveren van het oude schoolgebouw dan wel het stichten van een nieuwe school. Het was in de tijd dat de marke Stokkum nog bestond en eigenaar was van het oude schooltje. De gemeenteraad, die vanaf begin 1800 wettelijk verantwoordelijk was voor de schoolgebouwen, drong er (bij gebrek aan eigen financiële middelen) bij het markebestuur op aan om een nieuwe school te stichten. Ze wezen op het bestuur van de marke Markelo, die dit wel hadden gedaan en de nieuwe school in het dorp hadden gefinancierd door een stuk markegrond te verkopen. De Stokkumers weigerden echter omdat volgens hen de gemeente verantwoordelijk was voor de schoolgebouwen. Wel waren ze bereid om gratis een stuk grond ter beschikking te stellen waarop de school gebouwd kon worden. Steeds werd maar weer het oude schooltje provisorisch verbeterd, hoewel het ook veel te klein was voor het groeiend aantal leerlingen. Uiteindelijk besliste de gemeenteraad in 1835 tot stichting van een gemeentelijke school in Stokkum. De totale bouwkosten bedroegen f.1197,24 waarvan het rijk 2/3 betaalde en de gemeente 1/3 deel. De gemeenteraad besloot dat deze lasten afgewenteld zouden worden op de inwoners van Stokkum. Consequentie hiervan was dat de gemeentelijke belastingtarieven voor de Stokkumers hoger werden dan die voor de inwoners van de andere buurtschappen.
De afmetingen van de nieuwe school werden: lengte 12,9 ellen, breedte 5,5 ellen en hoogte 6,15 ellen. De inboedel bestond uit 10 schrijftafels, 10 banken met lessenaars, 1 kachel met toebehoren, 3 kapstokken met 80 knoppen, 1 leesmachine, 2 borden en 1 stel Nederlandse maten en gewichten.
Deze school stond op de plek van het tegenwoordige pand Stokkumerweg 45/47.

Bijna 40 jaar later, in 1874 werd naast deze school een nieuwe gebouwd op grond die werd aangekocht van H. Greven op Nieland. Vervolgens werd in 1875 de oude school, voor nog geen f. 2000 verbouwd tot een grote onderwijzerswoning. Voor eenzelfde bedrag werd in 1904 deze woning grondig verbouwd.
Bij de school was nauwelijks ruimte voor een speelplaats. Voor de lessen lichamelijke opvoeding werd dan ook uitgeweken naar een stuk gehuurde grond van landbouwers in de buurt (Leunkboer / de Baas).

Weer 40 jaar later, in 1914, werd deze school door de aannemers ter Haar en Wolbers uit Delden gerenoveerd en uitgebreid van 2 naar 3 lokalen. Vanaf 1911 mocht men namelijk, gezien het leerlingenaantal, met 3 onderwijzers les gaan geven.

Vanwege de mobilisatie in 1914 stagneerden de voorbereiding van deze verbouw aanzienlijk.

Nadat reeds vanaf 1937 zowel het hoofd der school als de schoolinspecteur regelmatig hadden geklaagd over de te kleine school, werd in maart 1939 door de gemeenteraad besloten tot bouw van een nieuwe school. Omdat de oude school veel te klein was en het grondperceel geen ruimte bood voor uitbreiding, werd besloten aan de overkant een ruim grondperceel (bijna een HA) aan te kopen van boer Berendsen op Peters, voor de prijs van f. 6 000. Voor ongeveer f. 17 500 werd er vervolgens een fraaie school met onderwijzerswoning gebouwd. Op 3 oktober 1939 werd de eerste steen gelegd door Willy ten Hove. Ook nu weer leverde, evenals bij de verbouwing van de oude school in 1914, de mobilisatie stagnatie op. Nadat na de inval van de Duitse bezetters in mei 1940 de bouw enkele maanden stil had gelegen, werd de, voor die tijd zeer moderne school, op 14 augustus 1940 geopend, ruim en door de lage en grote ramen met veel licht. Ook de ruimte om de school, met z'n speelplaats, het voetbalveld en schooltuintjes was een grote verbetering.

Opening van de nieuwe school op 14 augustus 1940. Rikie Hesselink heeft de sleutel overhandigd aan burgemeester Korthals Altes.v.L.n.R: Meester H.H. Quee, oud-burgemeester Taets van Amerongen, raadslid F. Ikkink, wethouder B.J. Meengs, meester A. Ten Hove en raadslid A.J. Bomans.

Opvallend waren ook de opvoedkundig verantwoorde spreuken die boven elke deur waren aangebracht, zoals bijvoorbeeld: "met de pet in de hand komt men door het ganse land".
In 1998 werd deze school grondig gerenoveerd.

Onderwijs

In de loop van de 17e eeuw ontstonden er ook scholen buiten de dorpskern, eerst als bijscholen van de parochieschool, later, onder het toezicht en de financiële verantwoordelijkheid van de marken, als markescholen.
Dat betekende dat er vanaf toen in de parochie Markelo drie lagere scholen stonden: de parochieschool bij de kerk in het dorp en daarnaast de markescholen in Stokkum en Herike.

Elsen had ook een markeschool, naar die ressorteerde onder de parochie Rijssen.
Deze uitbreiding van de onderwijsmogelijkheden gebeurde vooral onder dwang van de overheid, die gesouffleerd werd door de kerk. In de Tachtigjarige Oorlog was namelijk de gereformeerde godsdienst tot de heersende uitgeroepen. Iedereen werd toen, op bevel van hogerhand, van de ene dag op de andere, van katholiek omgedoopt tot gereformeerd.
Om de bevolking echter ook daadwerkelijk een ander geloof bij te brengen, bracht men het onderwijs op een hoger plan. Via de scholen werd vervolgens de jeugd het nieuwe geloof "ingeprent".

Schoolfoto 1947; v.L.n.R.: Bovenste rij: Johan Leunk, Herman Lubbers, Joop Dollekamp, Johan Masselink, Willem Lubbers, Jan Hendrik Bomans, Gerrit Lonink, Henk Hesselink, Hendrik Greven, Jan Pasman. Tweede rij: Meester ten Hove, Gerrit Stoelhorst, Jan Overbeek, Jan Manuel, Johan Stoelhorst, Jan Stoelhorst, Johan Beld, Meester Haanstra, Juf Hiltjesdam. Derde rij: Marietje Stoelhorst, Dineke Stoelhorst, Dina Daggert, Janna Wolberink, Gerda Maas, Willy ten Hove, Fenna Stoelhorst, Hanneke Meengs, Dineke Vruwink, Dina Hargeerds, Dina Straalman, Jo klein Nagelvoort, Gerrie Zandjans, Mina Daggert. Vierde rij: Hanna Daggert, Dika Scholte in 't Hoff, Jenneke Daggert, Bertha Maas, Gerritje Schreurs, Dina Driezes, Janna Lammertink, Gerda Kevelham, Dika Boomkamp, Dika Daggert, Truida Greven, Mineke Stoelhorst, Janna ten Zende, Dinie Boode, Minie Stoelhorst, Hanna ter Welle, Janna Worsink, Hermien Menkhorst. Vijfde rij: Hendrik Jan Kooymans, Dina Lodeweges, Aaltje Beltman, Truida Hargeerds, Janna Greven, Annie Stoelhorst, Appie Meengs, Henk Straalman. Zesde rij: Dika Schreurs, Rikie Dollekamp, Henk Wibbelink, Jan Boomkamp, Jan Schottink, Hendrik Vreeman, Herman Daggert, Appie Menkhorst, Hanny Menkhorst, Jan Schreurs, Freddy Jansen, Gerrit Jan Kottelenberg. Voorste rij: Jan Hendrik ten Thije, Jan Wolberink, Hendrik Eelderink, Hendrik klein Bleumink, Jan Tempelman, Gerrit Stokreef, Willem Lammertink, Berend Jan Vedders, Gerrit Jan Schorfhaar en Harry ten Hove.

Het onderwijsprogramma was in die tijd dan ook voornamelijk gericht op het verbreiden van de (ware) godsdienst met daarnaast de lessen lezen en schrijven. Pas veel later (met name vanaf de Franse tijd) werden ook andere vakken op het lesprogramma gezet, met de bedoeling

om dekinderen de kans te geven zich te ontplooien tot zelfstandig denkende mensen die hun leven naar eigen inzicht zouden kunnen inrichten.

In het algemeen beperkten de kundigheden van de onderwijzers, tot het begin van de 19e eeuw, zich tot lezen, schrijven en zingen. Rekenen stond nog lang niet op het programma. Toen in 1828 van hogerhand het metrieke stelsel werd ingevoerd en aan de scholen moest worden onderwezen, bleken vele onderwijzers dit stelsel niet te kennen.
Het is in 1811 nog voorgekomen dat een onderwijzer bevoegd werd verklaard als hij een ganzenpen kon snijden en een stuk uit de Statenbijbel kon voorlezen.
De kennis was dus gering maar de verdiensten navenant. Het was dan ook gebruikelijk dat de kinderen ‘s winters turf meebrachten (waar de meester ook thuis van stookte), met Pasen eieren en in de slachttijd een stuk van het varken om met deze emolumenten de meester wat voort te helpen. Het meebrengen van eieren en vlees was trouwens in Stokkum tot ver in de 20e eeuw nog in gebruik.
Tot het begin van de 19e eeuw werd meestal een boerenzoon uit de buurt die de hanenpoten in de bijbel kon lezen en een goede hand van schrijven had, door de markebestuurders als onderwijzer aangesteld.
Vanaf begin 1800 waren de onderwijzers echter verplicht een proef af te leggen, op basis waarvan ze de bevoegdheid kregen om les te geven.

Onderwijzers
Werd in eerste instantie de school bemand door slechts één onderwijzer, vanaf 1880 mocht er een hulponderwijzer aangesteld worden. Toen in 1911 het leerlingenaantal was gestegen tot 90 werd er toestemming verkregen om ook een derde onderwijzer(es) te benoemen.

Hoofdonderwijzer	**Hulponderwijzer**	**Derde onderwijzer**
1795- J.H. Landevers, ook wel genoemd Laandeweerds		
-1805 J.H.Kloeken		
-1807 H. Matthijsen		
1807-1836 G. Boskamp		
1836-1850 M. Boskamp		
1850-1868 G. Lankamp		
Ezendam, van de dorpsschool, waarnemer		
1869-1879 A. Eggink		
1879-1918 C. Van Meeuwen	1880-1881 H.J. Dijkink	
	1881-1881 juf Faber	
	1881-1882 van Wijngaarden	
	Waarnemers waren de buurjongens Roosendaal en Stomps	
	1883-1883 Blom	
	1884-1893 Olthuis	
	1893-1898 van der Mey	
	1898-1899 Nijman	
	1899-1899 Zevenbergen	
	1899-1900 Gerbrands	
	1900-1904 Dollekamp	
	1904-1906 juf Demming	
	1906-1910 Gust	
	1910-1910 juf G.H. Sikkens	
	1910-1910 juf A.M. Gesius	
	1910-1911 juf L.J. Bernhard	
	1911-1916 juf A.J. Harmsen	1911-1915 Breukers
		1915-1915 M.H. Meyers

	1916-1922 juf Ruimschotel	1915-1918 Sluyters	
		1918-1920 J.Jalink	
	1922-1929 juf J. Lemstra	1920-1921 G.J. Kasteel	
		1921-1929 W.F. Besling	
1918-1938 K. Dijk	1929-1939 juf D. Engelgoor	1929-1937 J.W. Leverink	
1939-1950 A. Ten Hove	1939-1945 H.H. Quee	1937-1949 juf Goorhuis-Hiltjesdam	
	(vóór 1939 tijdelijk en waarnemend hoofd)		
	1945-1953 F. Haanstra	1949-1951 juf F.J. Legger ten Brink	
1950-1963 J. Bos	1953-1956 J.P. Mink	1953-1955 juf van de Werf	
	1956-1960 D.J. ter Brake	1955-1958 juf B.N. Leerkamp	
	1960-1964 L.J. Bonhof	1958-1961 juf v.d. Woude-Hissink	
1964-1986 H. Pessink	1964-1966 F.A. Boersma	1962-1999 juf A. Vedders/Dijkjans -	
	1966-1973 H.W. Klooster	van de Velde	
	1973-1977 J.Z. Grave	part-timers:	
	1977-1981 A. Van Campen	1987-	juf D. Izaks-Brinkmans
	1981-1984 H.W. Fleerkate	1995-	juf A. Lensink-Wissink
	1975-1988 Hofman-Vrielink	1997-	juf D. Bloemen-Mensink
1986- H. Bomhof	1988-1990 Mevr. M. Bussink	1999-	juf D. Breuker-Harkink
	1990- Mevr. v.d. Sluis	2000-	juf W. Bittink-Jansen

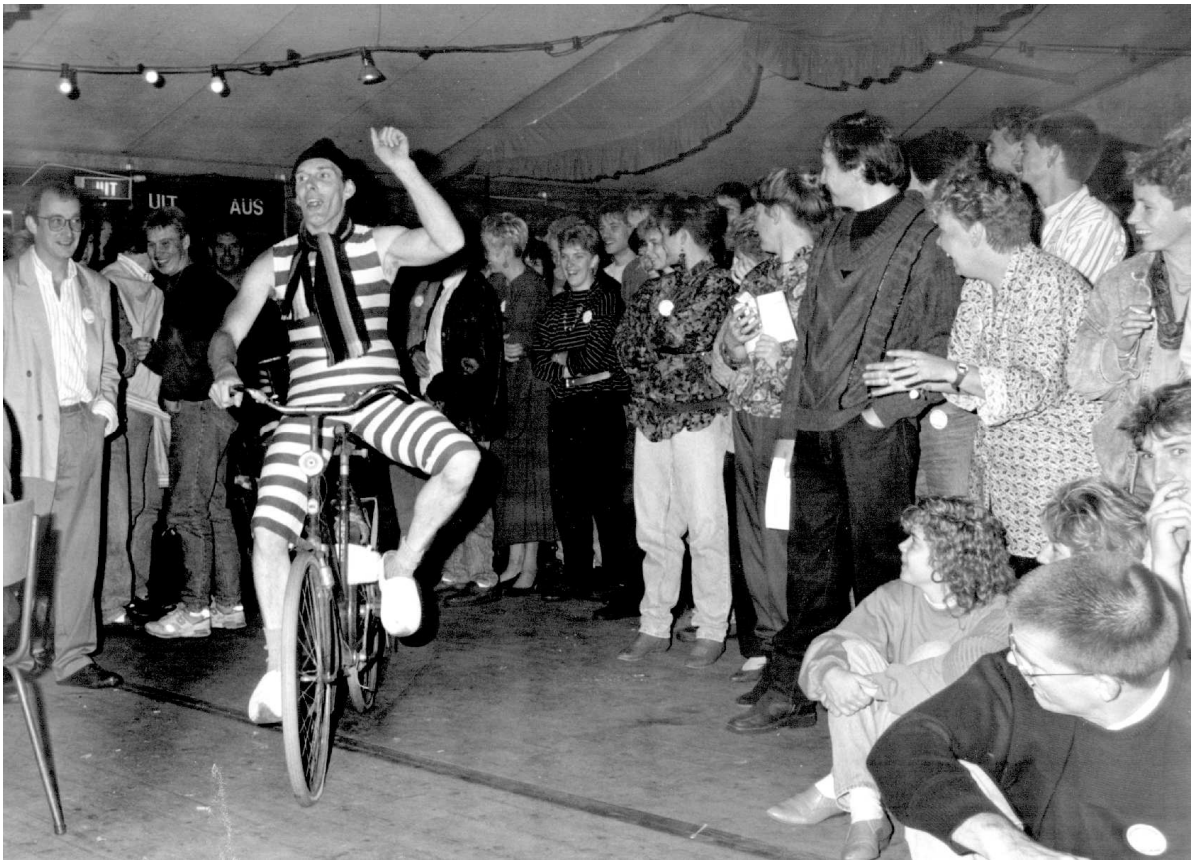

Het 50-jarig jubileum van de school werd in oktober 1989 uitbundig gevierd.

Schoolhoofden:

Jan Hermen Landevers:

Hij was de eerst bekende onderwijzer aan de Stokkumse school. Het was een oranjegezinde boerenzoon uit de buurt, die probeerde om de kinderen die kwamen opdagen het lezen en schrijven bij te brengen. Hij werd in 1795 (her?)benoemd door de markenrichter en gecommitteerden en vervolgens ouder gewoonte door de predikant W. Sternberg uit Delden

geëxamineerd. Uit een schrijven van de Stokkumse patriotten uit 1795 werd hij door hen beschouwd als iemand die behalve om zijn "diepe onkunde ook bekend stond om zijn hatig en onverstandig karakter en zich overal als oranjeklant presenteerde".

Jan Hendrik Kloeken:
Na het vertrek van Landeweerd of Landevers werd Kloeken waarnemend onderwijzer. Hij verhuisde in 1805 naar de dorpsschool in Markelo.

Herremannus Matthijsen:
Over de benoeming van deze onderwijzer ontstonden ernstige problemen. Het Markebestuur en de Collatoren van de Kerk betwistten elkaar het benoemingsrecht. De Heer van Stoevelaar, als Collator van de Kerk, beweerde dat de Stokkumse school een bijschool was van de parochieschool in Markelo en dat zij dus daarom het recht van benoemen hadden. Omdat in 1807 bleek dat Matthijsen niet geëxamineerd was en in het geheel niet bevoegd was om onderwijs te geven, moest hij vertrekken.

Gerrit en Martinus Boskamp:
Gerrit Boskamp (*ca.1765) werd in 1807 aangesteld als waarnemend onderwijzer, terwijl hij op 26 juni 1809 door het Markebestuur officieel benoemd werd.
Hij was een zoon van de Deventer timmerman Albert Boskamp. Gerrit was aanvankelijk geschoold als timmerman en kwam in Markelo wonen toen hij in 1789 trouwde met Hendrika Görkink. Ze woonden eerst in bij Gorkink en vervolgens op het boerderijtje Bungelers. In 1819 bouwden ze een boerderijtje aan de Goorseweg op de markegrond, nu bekend als de Dikkeboer (pand 288).
De familie Görkink was van ouds een Markelose kosters/onderwijzers familie en dat zou wel eens de aanleiding kunnen zijn geweest dat Boskamp zich ook op dat terrein ging bekwamen. En hoewel hij pas in 1809 slaagde voor onderwijzer der vierde rang (de laagste en dus alleen bevoegd in de vakken lezen, schrijven en rekenen zonder gebroken getallen) werd hij al in december 1806 door de Markerichter en Goedsheren, bijeen in de Erfgenamenvergadering, benoemd tot waarnemend schoolmeester in Stokkum. De Boskamp's zouden vanaf die tijd een belangrijke rol spelen in de onderwijswereld in Markelo. Zoon Albert Harm (*1799) werd namelijk hoofdonderwijzer in Herike (later Herike plus Elsen) en gaf, volgens de rapportages van die tijd, onderwijs op een heel wat hoger niveau dan z'n voorgangers.
Een andere zoon, Martinus (*1802) volgde z'n vader op als hoofdonderwijzer in Stokkum. Daartoe schreef vader Gerrit in 1836 een brief aan het Markelose gemeentebestuur, waarin hij meedeelde zich tevreden te zullen stellen met een klein pensioen ten bedrage van f. 75 per jaar, als zijn zoon hem zou mogen opvolgen. Martinus, die woonde op de boerderij Greven in Beusbergen (pand 285), overleed echter al in 1850.
Gerrit Boskamp was dus niet alleen onderwijzer, maar ook geschoold timmerman. Uit de archieven blijkt dat hij gerechtigd was om brandschades e.d te taxeren, bovendien maakte hij tekeningen voor nieuw te bouwen huizen. Ook de tekening van de nieuwe school die in 1835 werd gebouwd is van zijn hand.

Cornelis Lankamp
Lankamp werd in 1850 door het gemeentebestuur benoemd. Hij kreeg een toeslag op z'n salaris omdat hij zelf voor behuizing moest zorgen. Hij bouwde vervolgens tegenover de school een ruime woning annex winkel. De onderwijzerssalarissen waren in die tijd van dien aard, dat bijverdiensten noodzakelijk waren. Meestal was het onderwijs geven de bijverdienste en de andere bezigheid het hoofdberoep. Waren de Boskamp's dus timmerman en landbouwer, Lankamp ging de eerste winkel in Stokkum exploiteren.

Toen enkele jaren later van hogerhand pogingen werden ondernomen om alle bijverdiensten van onderwijzers af te schaffen (waar een flinke salarisverhoging tegenover stond), dit met de bedoeling om het onderwijs geven op een hoger plan te brengen, gaf dit bij Lankamp serieuze problemen.
Hij accepteerde de salarisverhoging, maar ging toch door met zijn winkel. Toen de gemeente hem daar op aansprak, was zijn commentaar dat niet hij maar z'n inwonende schoonmoeder de winkel runde.
Omdat iedereen wel beter wist, ging wethouder Meengs (de Weerd) op onderzoek en deze constateerde dat er in de winkel één binnendeur was en die gaf toegang tot het woonvertrek van het gezin Lankamp.
De wethouder gaf Lankamp de kans om deze toegang dicht te metselen en een deur te maken naar het woonvertrek van de schoonmoeder.
Hoe deze kwestie verder is verlopen, vermelden de annalen niet. Waarschijnlijk is de winkel wel blijven bestaan, want de volgende bewoners op dit pand, de familie Roosendaal, hadden er ook een winkel.
Cornelis Lankamp overleed in 1868. Tijdens zijn ziekte en na het overlijden werd de functie waargenomen door meester Ezendam van de dorpsschool. Deze kreeg hiervoor een flinke toelage, die hij schonk aan de weduwe Lankamp, voor welke geste hij veel lof kreeg toegezwaaid in de raadsvergadering.

Albertus Eggink
Hij was slechts 10 jaar in Stokkum. Toen hij vertrok werd de school vervangen door een nieuwe en werd op de plaats van de oude school een wel zeer ruime onderwijzerswoning gebouwd.

Cornelis van Meeuwen
Hij werd in 1879 benoemd en bleef bijna 40 jaar in Stokkum. Hij vertrok in 1918 nadat hij, na het overlijden van z'n vrouw en het vertrek van de kinderen, 5 jaar alleen in het grote meestershuis had gewoond. Hoewel dit uit de archieven niet blijkt, heeft hij volgens overlevering niet veel bijgedragen aan de ontwikkeling van de Stokkumse jeugd.
Landbouwer J.H. Hargeerds schrijft b.v. in zijn dagboek dat hij gedurende de vijf jaren dat hij les had van Van Meeuwen, minder leerde dan het ene laatste jaar dat hij bij meester Dijk in de klas zat.
Zeker is in elk geval dat van de hulponderwijzers, die bij hem werkten, het er slechts enkelen langer dan een jaar volhielden. Het kwam voor dat ze met een paar maanden alweer waren verdwenen. Dit werd deels veroorzaakt door het gebrek aan onderwijzers waardoor men elders in de grotere plaatsen veel hogere salarissen kon verdienen. Het verloop in de andere buurtscholen was echter aanzienlijk minder, zodat we de indruk hebben dat het personeelsbeleid van meester Van Meeuwen ook debet was aan het snelle vertrek van de nieuwe leerkrachten.

Klaas Dijk
Meester Dijk, die daarvoor 8 jaar hoofd was geweest van de school in het Markelose broek, promoveerde in 1918 naar Stokkum. Hij was een soort vaderfiguur waarover, in tegenstelling tot z'n voorganger, alleen maar sympathieke verhalen de ronde doen.

Albert ten Hove
Meester ten Hove, die vanaf 1926 op verschillende scholen in Markelo en Holten voor korte tijd les had gegeven en vanaf 1936 hoofd was in Kerspel-Goor, werd in 1939 benoemd tot hoofd van de school te Stokkum. Dit was tegen de zin van het merendeel van de ouders in

Stokkum, die bij het gemeentebestuur hun voorkeur uitspraken voor meester Quee, die tijdelijk in Stokkum les gaf en ook nog functioneerde als waarnemend hoofd. De Raad was echter van mening dat Quee te kort onderwijs had gegeven (nog geen 3 jaar) om hem nu al

Schoolfoto anno 1989;v.L.n.R. achterste rij:Gerrit Jan Kooymans, Annemiek Paalman,, Arjan Eertink, Melanie Paalman, Moniek Beltman, Marloes Leunk, Derk Paalman, José Kottelenberg, Mark Bults, Maaike Kettelarij, Inge Schreurs, Aukje Dijkjans, Marion Bussink, Henk Bomhof. Rij daarvoor: Gerrianne Huurnink, Gerdien Rabe, Anouk Pieters, Bianco Florijn, Natasja Krabbenbos, Moniek Schreurs, Maurieke Schuitert, Ilse Reurink, Joanne Eertink, Hilde Bomhof, Petra Dijkman, Teun Lansink, Wendy Daggert, Anneke Kooymans, Marloes Bults, Rianne Brinkers. Rij daarvoor: Niek Hesselink, Mirjam Potman, Ralph Paalman, Harry Huurnink, Rudie Hammers, Arjan Lammertink, Lotte Hietland, Selma Bomhof, Heidy Dijkman, Annemiek Kwast, Marlijn Potman, Marielle Krabbenbos, Elly Daggert, Dorien Reurink, Mariska Potman, Hendrie Lammertink, Henry Nijenhuis. Voorste rijen: Robert John Pieters, Hendrik Kooymans, Yvonne Eertink, Samantha Schreibeld, Marion Struik, Erik Daggert, Joanne Vonkeman, Erik Nijenhuis, Titia Frankot, Janet Rabe, Henri Lammertink, Paulien Schreurs, Thijs Vruwink.

direct tot hoofd te benoemen. Een ietwat vervelende start voor meester Ten Hove, ook al omdat de Stokkumers die altijd hoog tegen een schoolhoofd opkeken, ineens te maken kregen met een schoolhoofd uit een gewone bekende Markelose familie (Bram, pand 5).
In de kortste keren was men hier echter overheen gestapt en functioneerde alles naar wens. Positief werkte de nieuwe school die in 1940 werd geopend, terwijl de moeilijke oorlogsjaren, toen de school tijdelijk werd gevorderd door de bezetters en er elders les moest worden gegeven, ook de saamhorigheid versterkte.
Dat meester Quee, bij de eerste de beste mogelijkheid die zich voordeed, solliciteerde naar een hoofdenfunctie elders zal geen verbazing wekken. In juni 1949 deed meester Ten Hove pogingen om benoemd te worden tot hoofd van de dorpsschool in Markelo. Toen dat niet lukte vertrok hij in december 1949 naar Colmschate.

<u>Jan Bos</u>
De dorpsschool-onderwijzer J. Bos werd in februari 1950 het nieuwe hoof der school. Van hem is bekend dat hij, passend in de geest van die tijd, veel aandacht besteedde aan het meer betrekken van de ouders bij het schoolgebeuren. Hij was een Fries van geboorte en dat verloochende hij niet, misschien dat daardoor de inburgering in Stokkum nogal stroef op gang

kwam. Hij was lang voorzitter van de gymnastiekvereniging. Hij overleed op relatief jonge leeftijd in 1962.

Henk Pessink
Opvolger werd Henk Pessink, die tot dan les had gegeven aan de scholengemeenschap in Holten. Hij was het die de routinematige ouderavonden, met de opvoering door de schooljeugd van revue's e.d., tot jaarlijkse feesten maakte. Tevens was hij de initiator / stimulator van de stichting van het gebouwtje in z'n verschillende gedaantes. Mede daardoor waren hij en z'n vrouw volledige Stokkumers geworden.

Henk Bomhof
Na de pensioennering van Pessink werd in 1986 Henk Bomhof de opvolger. Omdat in 1985 de basisschool was ontstaan, kreeg hij de titel directeur i.p.v. hoofd der school. Hij had tot dan les gegeven aan de Wehmekampschool (nu de Zwaluw) en was lang actief als lid en voorzitter van muziekvereniging de Fanfare. Pas in 1988 betrok hij de hoofdenwoning en natuurlijk werd hij bij die gelegenheid op passende wijze als Stokkumer ingewijd. Hij is voorlopig de laatste in de rij van schoolhoofden die er zorg voor draagt dat de kleine Stokkumse school zijn onmisbare plaats in de Stokkumse gemeenschap behoudt.

Financiën onderwijs
Tot omstreeks 1800 moest de onderwijzer zelf zorg dragen voor het incasseren van het lesgeld. Doorgaans rekende hij vier stuivers per maand voor lezen en zes stuivers voor schrijven. Rekenen kostte acht à twaalf stuivers per maand, maar behoorde zelden tot het lessenpakket, óf omdat de onderwijzer het zelf niet beheerste óf wegens gebrek aan belangstelling. De onderwijzer verdiende wat bij door pennen (ganzenveren) te versnijden en met de verkoop van schrijfbehoeften.
Aan arme kinderen moest de onderwijzer
Tot omstreeks 1800 moest de onderwijzer zelf zorg dragen voor het incasseren van het lesgeld. Doorgaans rekende hij vier stuivers per maand voor lezen en zes stuivers voor schrijven. Rekenen kostte acht à twaalf stuivers per maand, maar behoorde zelden tot het lessenpakket, óf omdat de onderwijzer het zelf niet beheerste óf wegens gebrek aan belangstelling. De onderwijzer verdiende wat bij door pennen (ganzenveren) te versnijden en met de verkoop van schrijfbehoeften.
Aan arme kinderen moest de onderwijzer "om Gods wil" gratis onderwijs geven. Vaak gaf de diaconie hiervoor een vergoeding aan de onderwijzer. In de praktijk gingen echter maar weinig kinderen van arme ouders naar school. Meestal vanwege gebrek aan belangstelling van de ouders, maar de onderwijzers stonden ook niet bepaald met open armen klaar. Uit de registers blijkt dat er begin 1800 in Stokkum slechts vijf kinderen van arme ouders naar school gingen.
Naast het geld dat de kinderen meebrachten, kreegde onderwijzer jaarlijks 25 gulden uit 's Rijks kas.

Vanaf de Franse tijd werd de onderwijzer betaald uit het gemeentelijke schoolfonds. Omstreeks 1830, dus ruim 20 jaar na de invoering van deze systematiek, incasseerde de onderwijzer in Stokkum naast een traktement van f. 25 uit 's Rijks kas,
f. 212 salaris, f. 6 voor schoolbehoeften en f. 29 voor brandstoffen, per jaar.
Het salarisbedrag werd berekend op basis van het aantal kinderen dat de school bezocht. Omdat de leerlingen zeer onregelmatig op school verschenen, werd de berekening gebaseerd op het aantal uren dat elk kind aanwezig was geweest. De kinderen in Stokkum blonken niet uit in regelmatig schoolbezoek, waardoor de onderwijzer, door deze berekeningswijze, met

een karig inkomen genoegen moest nemen en slechts door z’n bijverdiensten het hoofd boven water kon houden.
Het schoolverzuim werd meestal verklaard door te wijzen op de kinderarbeid, vooral in de zomertijd.In werkelijkheid zal de oorzaak meer gezocht moeten worden in de onverschilligheid van de ouders ten opzichte van het onderwijs. Het is immers nauwelijks aan te nemen dat kinderen van 6 jaar verzuimden, omdat ze zouden moeten helpen met de oogst. Ook is het niet aannemelijk dat gezinnen waarvan vijf of zes kinderen naar school gingen, deze allemaal te druk waren om naar school te komen.
Later werd het salarisbedrag berekend op basis van het aantal leerplichtige kinderen, ongeacht of ze al of niet op school verschenen.

Het schoolfonds waaruit dus, vanaf de Franse tijd, de onderwijzer werd betaald, werd gevuld middels een soort belastingheffing. Ieder gezinshoofd in Stokkum werd aangeslagen voor een bedrag afhankelijk van de vermogensklasse waarin hij was ingedeeld. Zo betaalde van der Sluis van het Westerflier f. 4,50 per jaar, Hoestink f. 1,75 per jaar, Leunk, Oolberink, Roelvink en Snellink op Leetink f. 1,25, vijftien boeren betaalden f. 1,= per jaar, ook vijftien betaalden er f. 0,25, terwijl deoverige (11 stuks) vrijgesteld waren.
Bovendien betaalde elk gezinshoofd een vast bedrag per schoolgaand kind. Ook dit bedrag was afhankelijk van de vermogensklasse; zo betaalden b.v. Roelvink en Snellink f. 2,= per kind, Dijkink en Greven f. 1,50 per kind, de volgende groepen betaalden f. 1,= en f. 0,50 per kind. De minst draagkrachtigen betaalden niets.

De salariëring op basis van het aantal leerlingen bleek op den duur niet te handhaven. Onderwijzers op kleine scholen kregen, hoewel ze vaak zeer kundig waren, slechts een karig inkomen. Terwijl onderwijzers op grote scholen weigerden een hulponderwijzer aan te stellen omdat ze dan het inkomen zouden moeten delen. Met als gevolg dat deze leerlingen nauwelijks aandacht kregen en weinig leerden.
Men ging dan uiteindelijk ook over op vaste jaarsalarissen, waarbij nog wel de grootte van de school een rol speelde, maar niet meer het exacte leerlingenaantal.